

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρατρέχων τὴν δίκην Ἀνδρέου Βερώνη, δικασθέντος ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ ἀποπείρᾳ φόνου καὶ καταδικασθέντος εἰς δύο ἐτῶν καὶ ἡμίσεως φυλάκισιν καὶ ἄλλας τινὰς μικροκλοπὰς, δικασθείσας, ἵσταται πρὸς στυγεροῦ φόνου συνταράξαντος κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον τὴν ξενόφιλον μὲν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πολιτικῶν παθῶν διασπαθίζομένην Μύκωνον, ἣ ἐκδίκασις τοῦ ὁποίου ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς χθες, ἐπερατώθη μετὰ μεσημβρίαν τῆς σήμερον.

Οἱ Γεώργιος καὶ Ἰωάννης Θεοχάρης, πατὴρ καὶ υἱός, Ἰω. Γρυπάρης καὶ Ἰωάννης Εὐδάκης, γεωργοὶ ὅλοι, εἰσὶν οἱ κατηγορούμενοι.

Συνοψίζω ἐν στενῷ τὰ οἰσιωδέστερα τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας.

Ὁ Γ. Γ. Θεοχάρους, νέος αὐθάδης, τυγχάνων ἀνεψιὸς τοῦ δολοφονηθέντος Ἀντωνίνης, ἤρξατο τῆς θυγατρὸς του, ὅφ' ἥς ἀτηγχεπᾶτο, καίτοι μετὰ τῶν δύο οἰκογενειῶν παλαιὸν ὑπῆρχε πάθος, ἀφορμὴν ἔχον τὴν χύσιν αἵματος. Ὁ πατὴρ τῆς κόρης, ἀφορῶν εἰς τὴν κωλύουσαν τὸν γάμον συγγένειαν, ἀπέκρουεν αὐτόν. Ὁ Γεώργιος ὅμως ἀπάγει τὴν νέαν, τὸν δὲ μεταβάλλει νὰ τὴν ζητήσῃ πατέρα τῆς καὶ θεῖον του δαίρει. Μετὰ δύο ὅμως ἡμέρας τῷ ἀποσπῶσι ταύτην, διὰ τῆς Ἀρχῆς, ἦν καὶ νυμφεύουσι μετ' ἄλλου. Ὁ Γεώργιος Θεοχάρης πνέει μένεα, ἄτινα, πιθανόν, συμμερίζεται καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Ἰωάννης, καὶ ἔκτοτε ἀρχεται ἀγὼν δεινός, ἀγὼν βάρβαρος, ἀγὼν ἀποδύλων εἰς τὴν ἀμοιβαίαν βλάβην καὶ καταστροφὴν τῶν ἀμφοτέρωθεν περιουσιῶν τῶν οἰκῶν Θεοχάρους καὶ Ἀντωνίνης. Ὁ εἰς φονεύει τοῦ ἐτέρου ἐν πρόδοτον. Ὁ ἕτερος ἀντεκδικεῖται μὲ δύο. Ὁ πρῶτος ἐπαναλαμβάνει τὸ πείραμα κατὰ πέντε προβάτων τοῦ ἄλλου, ὅστις τῷ πῦγχι δέκα τρία, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνος τῷ πυρπολεῖ δολόκληρον θημωνιὰν σίτου (συγκομιδὴν).

Καὶ εἰς ὅλα ταῦτα οὐδαμοῦ φαίνεται ἡ ἐξουσία. Τέλος ἡ παρανομία τοῦ φόνου, ὁ Γεώργ. Θεοχάρους μετὰ τινῶν φίλων του, ἐν οἷς καὶ οἱ λοιποὶ κατηγορούμενοι, ἐπιτίθενται ἐν τινὶ οἰνοπωλείῳ τοῦ Ἀντωνίνης, ὅστις ὅμως φεύγει, καὶ τὸ ἐκ ραβδισμῶν μερίδιόν του πρῶγει ὁ σύν αὐτῷ συγγενὴς καὶ φίλος Γιαννοῦλης Θεοχάρης. Οὗτος ἐν τέλει ἐξέρχεται, καὶ ἐπανευρίσκει τὸν Ἀντωνίνην, εἰς οὗ τὴν ἐξοχικὴν ἐπαυλιν μεταβαίνει καὶ παραμένει μετὰ τῆς συζύγου του τὴν νύκτα, φοβούμενος τοὺς κατηγορουμένους, ἂν μετεβάνον εἰς τὴν ἰδικήν των. Περί τὴν 5 ὥραν τῆς πρωίας ὁ Ἀντωνίνης δεκάτῃ διὰ τὴν ἐργασίαν του. Ἀλλ' ἅμα ἐξηλθεν, ἀκούονται τριπλοὶ πυροβολισμοί, οὗς ἡ σύζυγός του ἐκ προκλήσεως ἐξηγεῖ ἀπιστίους, καὶ διὰ τοῦτο ἐξέρχεται γομνὴ, ἀκολούθουμένη καὶ ὑπὸ τοῦ Γιαννοῦλη. Ἀλλὰ 50 προβάντες βήματα, βλέπουν ἐκτάδην κείμενον νεκρὸν τὸν Α. Ἀντωνίνην, τρεῖς πληγαῖς πυροβόλου διάτρητον, τρεῖς δ' ἀνθρώπους φεύγοντας. Τοῦς Γεώρ. Θεοχάρην, Ἰωάν. Θεοχάρην καὶ Ἰωάν. Γρυπάρην, ὃν ὅμως μόνος ὁ Γιαννοῦλης ἀνεγνώρισεν. Ἐτερος αὐτόπτης μάρτυς δὲν ὑπάρχει. Ἐν τούτοις ἰδοὺ ὁ Ἰωάννης Εὐδάκης, ὅστις οὔτε τὴν εὐθύνην, οὔτε τὸν τῆς κεφαλῆς του κίνδυνον ἐκτιμῶν, αὐτόκλητος προϊέρχεται καὶ

ὁμολογεῖ ὅτι αὐτὸς μόνος μετὰ τοῦ Γεώρ. Θεοχάρη, υἱοῦ, ἐφόνευσαν τὸν Α. Ἀντωνίνην.

Ἀφ' ἐνὸς αὐτόπται μάρτυρες, ἀφ' ἐτέρου νύξ καὶ πυκνὸν σκότος. Ἀφ' ἐνὸς ἀμφιβολία περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων, ἀφ' ἐτέρου ὁμολογία ἀνθρώπου, νέου, σφοιγῶντος, ἐλπίζοντος, μηδαμῶς ἐνοχοποιουμένου, καὶ ὅμως οὐχὶ ριψοκινδυνεύοντος, ἀλλὰ θυσιάζοντος τὴν **κεφαλὴν τοῦ** ποῖον νὰ πιστεύσωσιν οἱ ἔνορκοι; Δεινὴ ἡ τοῦ κριτοῦ θέσις ἐν παραπλησίαις στιγμαῖς, καὶ δὴ προκειμένου περὶ τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε τὴν ἐνοχὴν τῶν δύο ὁμολογούντων τὴν πρᾶξιν των κατηγορουμένων, τὴν ἀθώωσιν δὲ τῶν Ἰω. Θεοχάρη, πατρὸς καὶ Ἰω. Γρυπάρη.

Οἱ δὲ ἔνορκοι, πεισθέντες καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς τῆς ὑπερασπίσεως μάρτυρας καὶ τοὺς δύο κατηγορουμένους, οἵτινες ὁμολογούντες τὴν πρᾶξιν των, ἠρνήθησαν ὅτι μετ' αὐτῶν καὶ ἕτερός τις σπένεπρᾶξεν, ἠθώωσαν μὲν τοὺς Ι. Γρυπάρην καὶ Ι. Θεοχάρην, ἐκήρυξαν δὲ τοὺς Γ. Θεοχάρην, υἱὸν, καὶ Ἰ. Εὐδάκην ἡ Στόκον ἐνόχους φόνου, καταδικάσθησαν δὲ εἰς θάνατον ἀμφοτέροις, φέροντες ὅμως τὴν ὑπὲρ τῆς ζωῆς των σύστασιν τῶν ἐνόρκων πρὸς τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων, ὅπως μεταβιβάσῃ ταύτην τῷ Βασιλεῖ.

Μπέκ.

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΜΦΙΣΣΗΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τὸ Κακούργοδικεῖον ἤρχισε τὰς ἐργασίας του ὑπὸ τὸν πρόεδρον Γούζαρη. Οἱ ἔνορκοι, καθὼς ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔνορκοι, ἠθέλησαν νὰ τὸ δεῖξουν, ἀλλ' ὁ φοβερός εἰσαγγελεὺς Οἰκονόμος ὁ ἐκ Βυτίνης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κατσαρῶνης τοὺς ἐβάλαν τὰ δύο ποδάρια εἰς τὸ ἴδιον παπούτσι καὶ τοὺς πάει τόρα ῥιπιτί, ὅπως λέγει ὁ φίλος Σουρῆς. Ἄν θέλετε μάλιστα τώρα καταδικάζουν καὶ μὲ τὸ παραπάνω καὶ φόβος καὶ τρόμος ἐπίασε τοὺς ἐνταῦθα δικαζομένους· ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ναυπλίου καὶ ἡ διαγωγή τοῦ ἀρίστου ἐκεῖ εἰσαγγελέως Κυργουσίτου ἔφερον εἰς συναίσθησιν τοὺς ἐνόρκους καὶ κἀνεῖς δὲν τολμᾷ νὰ ὁμιλήσῃ, οἱ δὲ πράκτορες τῶν δωροδόκων ἐμαζεύθησαν τοῖλάχιστον δι' αὐτὴν τὴν σύνοδον.

Τὸ πινάκιον τοῦ κακούργοδικείου μας ἐτιμήθη ἐφέτος καὶ μὲ πρᾶξιν διαπραχθεῖσαν εἰς τὴν πρωτεύουσάν, πλαστογραφίαν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον αὐτῆς Λύττικαν· ἡ δίκη θὰ ἦναι περίεργος καὶ θὰ σᾶς κρατήσω ἐνήμερον. Ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω ἂν θὰ γίνη, διότι ὁ δράστης φυγοδικεῖ. Μέχρι τῆς ὥρας δὲν εἶναι βέβαιον ἂν θὰ προσέλθῃ. Ὅπως δὴποτε θὰ σᾶς πληροφορήσω.

Ἡ χάριστηθῃσαν πάντες ἀπὸ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Ζηλήμονος ὡς προέδρου. Εἶναι γνωστὴ ἡ τιμιότης καὶ ἡ ἀκεραιότης τοῦ δικαστοῦ τούτου καὶ θὰ ἦναι μίαν ἐγγύησιν διὰ τὸ κακούργοδικεῖον μας.

Ἀμφισσεύς.